

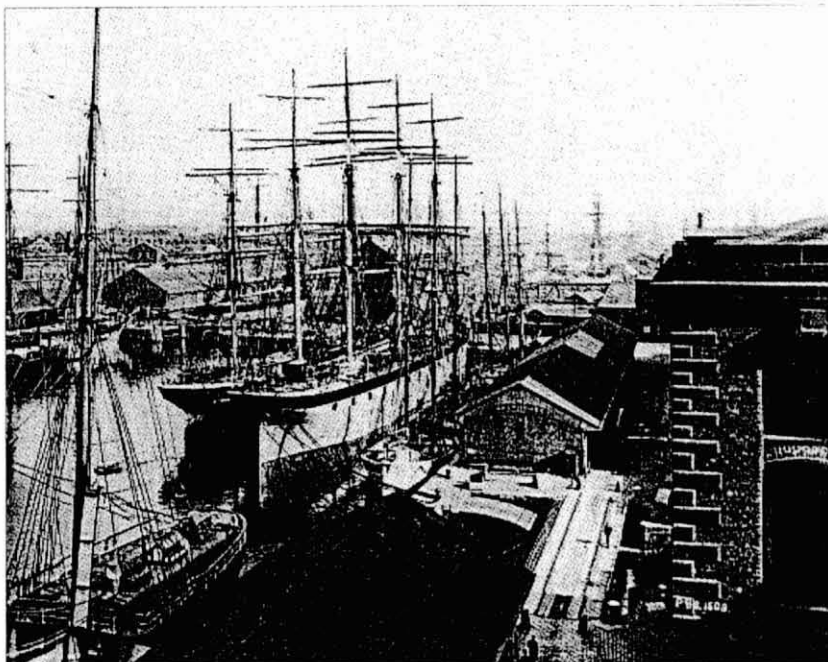
Visió marinera i notícies del segle XVIII a Canet (2)

ANTONI CRUANYES BECANA

Just entrat aquest segle, el rei d'Espanya, Carles II, va morir deixant després de diferents canvis d'opinió, com a hereu de la corona espanyola el Duc d'Anjou, nét del rei de França Lluís XIV.

Amb ell esclatava a tota Espanya una guerra que havia de durar més de dotze anys.

L'any 1703 a la Torre de Mar se subscribí un document històric: l'acta del Vot de Vila, en el qual Canet reclama el patronatge de la Mare de Déu de la Misericòrdia. Diu textualment... *Dia 28 de abril de la Nativitat del Senyor de 1703. En nom de Déu Amén. Los honorables Bernat Roig, pescador; Bernat Misser, mestre d'aixa; y lo discret Novell Casadevall, notari, lo present y corrent any, jurats de la Vila de Canet de Mar del present Bisbat de Girona; Joan Golart, apothecari; Francesc Colomer y Lluciá, mariner; Gabriel Cassá, adroguer; Jaume Codina, boter; Miquel Gofau, pagès; Jaume Fassi, sabater; Joan Carbonell, boter; Miquel Puig, mariner; Joan Codina, mestre de cases; Pere Oliver, candeler de cera; Joan Ferrer, mariner; Joan Vendrell i Veyá, cirurgiá; Francesc Ferrer, apothecari y Bernat Nuolart, notari, totes persones del Consell ordinari y format de dita Vila, convocats y congregats dins la torra o fortalesa de dita Vila, ahont per semblants y altres negocis útils a dita Universitat se acostuma a convocar, tenint y representant Consell, de llicència del honorable Pere Pujadas, batlle, regint la Batllia de dita Vila per lo Excm. Senyor Marqués d'Aytona, ha determinat com está dit, prendre elegir y deputar a Maria Santísima de Misericordia per protectora y advocada sua...* Durant els primers anys del segle XVIII, Canet de Mar

i tota la comarca va patir una forta i pertinaç sequera, fins a tal punt que pous i fonts quedaren eixuts. Perduda tota esperança de pluja, es reuniren l'Ajuntament i prohoms de la Vila el 23 d'octubre de 1703, i juntament amb el Rector Joseph Amat, van determinar baixar la imatge de la Verge de Misericòrdia a l'església parròquial. També la gent de Sant Iscle va acudir amb les imatges dels seus patrons Sant Iscle i Santa Victòria, fins a la parròquia de Canet per fer-hi, tots junts, pregàries a la Verge en petició de pluja. Passats tres dies, i ja de retorn al Santuari, abundant pluja va revifar els camps ressecs, omplint novament pous i fonts.

La Vila de Canet, agraïda pels favors rebuts de la Verge, va fer la promesa de fer una festa anual a celebrar el primer diumenge següent a la Nativitat de la Mare de Déu, en la qual el batlle, en representació dels canetencs renova, any darrera any, aquesta

promesa solemne. En el transcurs dels més de dos-cents noranta anys transcorreguts només s'ha interromput durant els anys de la guerra civil (1936-1938) ja que l'any 1939 es va tornar a celebrar.

La pluriforme varietat d'operacions que podia realitzar una embarcació resulta de l'anàlisi del viatge a Lisboa efectuat el dia dos de març de l'any 1709 pel patró Jaume Carbonell de la firma Joan Pau Llorens i Cia. El vaixell va embarcar 22 bótes de vi i 30 barrils d'aiguarent i altres mercaderies de diversos particulars, a més de nombrosos passatgers.

Arribat al port de Gibraltar, Jaume Carbonell va cobrar diverses mercaderies i va comprar algunes partides de cuir i altres articles. A Lisboa va liquidar la resta de mercaderies i els passatges i va vendre 19 bótes de vi i 27 barrils d'aiguarent. De retorn va embarcar nombrosos passatgers i diferents partides de mercaderies que es van descarregar i cobrar a Barcelona,

on va desembarcar també els articles adquirits al port de Gibraltar. Encara li va quedar temps al patró Jaume Carbonell per capturar una embarcació enemiga i quedar-se amb la part corresponent de «cors». Cal suposar que l'embarcació capturada era espanyola o francesa, ja que Catalunya havia abraçat, durant la guerra de Successió la causa austriacista que va acabar amb la presa de Barcelona l'any 1714.

En finalitzar la guerra de Successió es va establir a tot el Principat un fort sistema d'ocupació i repressió, que va durar força anys.

A part de la ciutat de Barcelona, on fou enderrocat tot el barri de la Ribera per construir-hi la fortalesa de la Ciutadella, es van establir forces militars d'ocupació a moltes viles i pobles de Catalunya, bé de manera fixa o itinerants. Això explica que a Canet naixessin, morissin i fossin enterrats soldats o oficials de diferents armes de l'exèrcit borbònic, entre altres els següents:

Als quinze de desembre de 1714 es batejat a Canet per lo Rvnd Nicolau Retieller capellà del Regiment de Castella, Joan Elveis fill de Joan y Fca conjuges, Padrins: Gaspar Hetiges sargent y Catherina Rober soldada.

Martí Ossa, soldat del regiment de Guardies Valones, mort el dia 20 de desembre de 1720 a Canet, on fou enterrat.

Als disset de desembre de 1714, ha estat batejat en la iglesia de Sant Pere y Sant Pau de Canet per lo Rvnd Nicolau Retieller capellà del regiment de Castella, Matias fill de Joan Nef i Maria. Padrins Matias Justica Y Susanna Belenia soldada.

Domingo de Múrcia, soldat del regiment de Sardenya, mort a Canet el 26-11- de l'any 1726

Pedro Fernández, soldat de les Guardias Españolas, mort als quaranta anys el dia 30 de març de 1733 y enterrat a Canet Gaspar Bravo. De 24 anys soldat de les Guardias Españolas de la companyia de Dn Miguel Román. Mort el 10 d'abril de 1733 y enterrat a Canet Dn Pedro Pérez de

Extremera de 42 anys. Alfères del regiment de Cavalleria de Milà, natural de Cavanillas (Guadalajara). Mort y enterrat a Canet el dia 25 de novembre de 1737.

Assentat en el tro d'Espanya el nou rei Felip V, havia decidit la reconquesta dels dominis espanyols a Itàlia, com Nàpols, Sicília i Sardenya.

A aquests fi va procurar allistar joves catalans amb la promesa, a més de la soldada, que tindrien preferència de poder passar a terres americanes, cosa que en aquells temps era prohibida als naturals del regne d'Aragó.

Així és com expliquem les morts produïdes entre joves canetencs, principalment mariners, ocorregudes a les illes de Sicília i Sardenya.

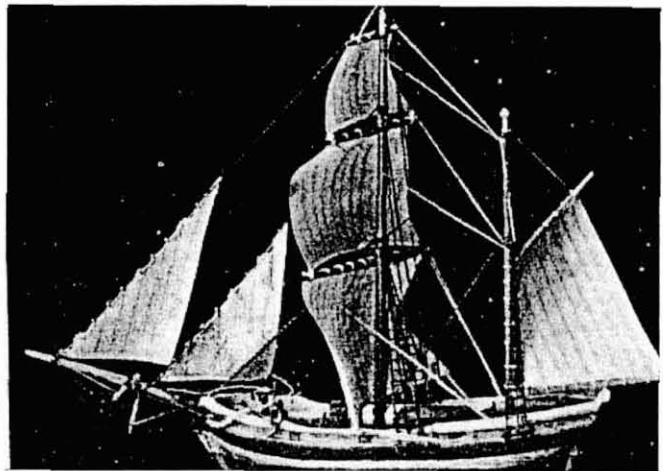
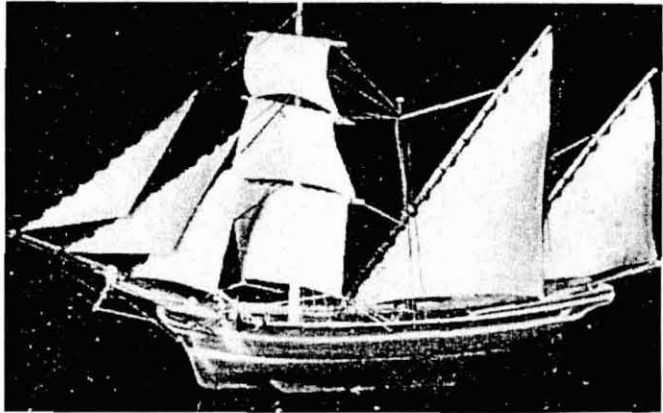
Salvador Cruanyes, mort el 16 de desembre de 1713 en combats contra tropes borbòniques.

Jaume Roger, mariner mort el 3 de febrer de 1718 a l'illa de Sicília, als trenta anys d'edat.

Antoni Gramaula, mariner, mort d'una escopetada el dia 13 de setembre de 1720 a la guerra de Sicília.

Gabriel Casals, mort el dia 25 d'abril de 1735 a la ciutat de Savona (Itàlia).

El 1717 i 1718 sortiren de Barcelona dues esquadres per la recuperació de Sardenya i Sicília, amb un fort component de mariners catalans. Entrats en combat amb l'esquadra anglesa foren derrotats a l'alçada del cap Passaro.

L'any 1718 es produí a Espanya l'expulsió de l'ordre dels franciscans menors per les seves manifestes simpaties vers la casa d'Àustria.

Al mateix temps que es desenvolupaven les guerres d'Itàlia, els mariners de Canet seguien fent la «carrera d'Amèrica» amb tot el risc i duresa que aquesta navegació comportava, tant pels perills de la mar com pels atacs dels corsaris berberescos, francesos o anglesos. Per valorar aquests riscos segueix una curta relació de naufragis i morts en combats a la mar: Pau Vendrell, Jaume Blanchart i Jaume Casalins foren morts davant les costes de Salou per l'atac d'una nau corsària Miquel Roig Jover, mariner mort navegant amb el pinc del patró Salvador Sabater l'any 1727.

Francesc Carbonell, mariner mort a Virgínia (EUA) de naufragi el dia 23 de maig de l'any 1752.

Josep Carbó, mariner mort ofegat a Nova Espanya en el vaixell del patró Joan Cruanyes el dia 3 de novembre de 1752.

Pau Puig, mariner, àlies Co, capturat per corsaris africans de

Berberia i mort esclau a Alger el dia 6 de juliol de 1757.

Francesc Puig, mariner mort l'11 de juliol de 1757, navegant amb el patró Josep Mallol.

Francesch Flaquer i Francesch Fors, mariners morts a Vilanova de Cubelles combatent contra una nau berberesca,

BENEDICCIÓ D'UNA CAMPANA

Als set de juny del any 1752 lo infrascrit, tenint llicencia del Rvd, Sr Francisco Garay, canonge de la Seu de Gerona y V.G., ha beneit la campana que esta al mig, y si es veritat que lo ritual no diu que hi hagi de haver padrins, se elegeixen a Simón Vaquer Ferrer, el jove, qual li posá per nom Beneta y padrina fou Maria Geronima Clausell doncella y li posá de nom Simona Dita campana pesa divuit arrobas y sis lliuras. Tot aixó es ver.» Canet de Mar vt. Supra Dr Miquel Ferrer y Oller Bre y Rector. Certament fins aquesta data, 7 de juny de 1752, no hi havia precedents de benedicció de cap altre campana a la nostra parròquia, i tant deuria ser aixís que Mn Miquel Ferrer i Oller no deuria trobar altre lloc millor on inscriure aquesta benedicció que en el llibre de baptismes.

TESTAMENT DE JOAN CLAUSELL

Jesús, María y Joseph: En nom de Déu trobant-me en lo llit malalt, ab vida y enteniment, jo Joan Clausell de Canet avuy a nou de abril de lo any mil set cents trenta tres en esta platja de Honán paso a fer testament.

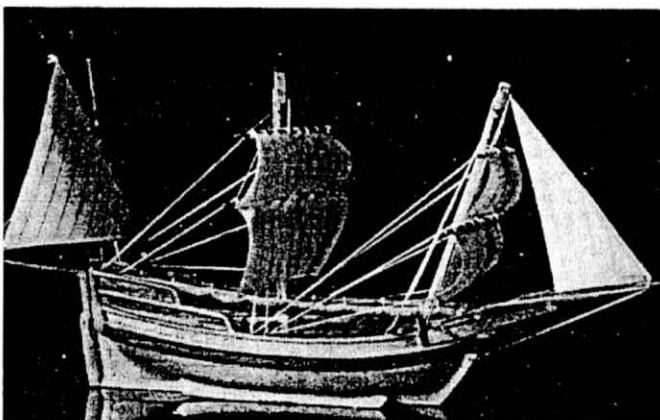
Primerament deixo a Francisca Clausell de Canet senyora Majora de tots mos bens mantenint empero el meu nom.

A Francesch Clausell, mon fill, lo crido hereu de tots mos bens y faltant dit fill crido hereva ma filla. Y si per cas vivint mos fills se casava Francisca Clausell no li deixo res. Y si despres de tornada a casar ma esposa moriren mos fills la crido hereva de tots mos bens **DECLARO:** *Que los srs Gabriel y Francisco Axamás de*

Reus me quedaren divent de una resta de cacau del viatge per Patró del «Pinko» de Nogueras, divuit lliures per no trobar a casa seua lo sr Plana escript vent He cridat per testimonis a Bernardino Llopis capita de est port de Honán y al Patró Joseph Font de Mataró y al Patró Feliu Ferrer y per se cert ho

firman els testimonis
Jo Bernardino Llopis
Jo Joseph Font
Jo Feliu Ferrer

La importància dels testaments es fà palesa, una vegada més i molt principalment, entre els mariners i patrons, qui per motiu de la seva professió perllongaven les seves absències i afrontant greus perills. Per aquesta raó podem llegir molts testaments amb la mateixa curtedat i senzillesa de l'emès pel Patro Joan Clausell qui enfrontat a una mort molt propera procura deixar els seus assumptes ben resoltos. Un altre cas remarcable per la seva senzillesa és la voluntat expressada per Theresa Estrany qui manifesta les seves darreres voluntats de la següent manera: Al dinou de octubre de 1780, després de haver confessat a Theresa Estrany vídua deixada de Joseph Estrany, mariner de dita vila, filla legítima de Joan Forts Barrera teixidor i de Theresa Andreu conjuges difunts, de dita vila, me ha recomanat que despres de morta era la seva voluntat deixar i llegaba a Francisco Estrany son fill cec habitant a la ciutat de

Mataró un matelas y una flassada que es del llit ahont dorm, y que a Geronima tambe filla seva casada ab Marti Puig mariner de dita vila, por los agradables serveis que de ells ha rebut, tota la roba de son ús y es sa voluntat que aluego de ser morta se los entreguin.

Y per ser sa voluntat ho firmo dit dia y any y que las 25 lliures que te en dita casa serveixan per be de la seva anima.

Joan Cruanyes Gispert, ja apareix inscrit en la «Matrícula de Cargadores» de Cadis, essent nomenat patró del pailebot El Salvador, vaixell de 3,200 quintars. Al capdavant d'aquesta embarcació Joan Cruanyes va cobrir dos viatges a Cartagena d'Índies entre els anys 1746-1749, on va morir en el curs d'aquest segon, ja que la seva vídua es va retirar al seu poble de Canet de Mar l'any 1751, deixant com a procurador dels seus interessos a Tomàs Prats, comerciant de Cadis, durant les seves perllongades absències, el marí de Canet va deixar la seva muller i Salvador Font Carbonell, de Mataró, encarregats dels seus negocis amb facultat d'embarcar

mercaderies a Amèrica segons el seu criteri.
L'any 1750 Salvador Cruanyes Castanyer acaba el seu enrolament a la marina Real i es reincorpora a la navegació americana amb dos viatges seguits al port de Cartagena d'Índies i carregant mercaderies pel seu compte. En el tercer viatge americà, comandant el vaixell San Diego, es va produir la seva mort a la ciutat de Porto Belo, al Panamà, l'any 1753, víctima de la febre groga. El fill de Salvador Cruanyes, també de nom Salvador, era un marí experimentat que va seguir realitzant els seus viatges a les Índies, ja com a matriculat, carregant mercaderies al seu càrrec.... Sabem que va navegar fins més enllà de 1770 amb el «Reina del Mar».

REAL CÈDULA DE 1758

Segons Real Cèdula de data 18 de setembre de l'any 1758, publicada a Canet de Mar el dia 24 del mateix mes, en la qual s'insereix la Llei IV de la Recopilació, del tenor següent:

Mandamiento es de Dios: Que el día santo del Domingo sea Santificado: Por ende: Mandamos a todos Nuestros Reynos, de qualquier estado, ley o condicion que sean, que en día de Domingo no labren, ni hagan labores algunos, ni tengan tiendas abiertas y los judios y los moros no labren en público, ni en lugar donde se pueda ver o oír, y qualquiera que lo quebrante que pague trescientos

maravedises . Los ciento para el que lo denunciare, los ciento para la Iglesia y los ciento para nuestra Cámara y defendemos que ningún Concejo, ni oficial, no dé licencia a ninguno que labre en dicho día del Domingo bajo pena de seiscientos maravedises.

(Aquesta Real Cèdula es va promulgar regnant el rei Ferran VI, essent rector de Canet el Rv. Rafel Coll Freixa i sembla demostrar que l'incompliment d'aquest descans dominical deuria ser força important) Pau Roig, Cristòfol Murtra, Salvador Castañer, Salvador Aulet, Jaume Casanovas i Joan Llobet, mariners morts en la Galeota Capitana d'Espanya en combat amb una embarcació mora davant de les costes d'Eivissa. Com a resultat d'aquest combat naval fou necessari, a efectes de pensió, estendre el certificat següent:

INFORME DE MORTS

Joan Prats Dr. Presbítero de la Villa y término de Canet de Mar, Obispado y Corregimiento de Gerona. Principado de Catalunya, abajo escrito:

Certifico: doy fé y testimonio que Catalina Prats viuda relict de Salvador Aulet vecino de dicha villa, quien murió en la función que aconteció a la Galeota de España en el año mil setecientos sesenta y cinco, y se mantiene viuda y que se quedó viuda de la resulta de la susodicha función y con un hijo muy pequeño ,hijo del susodicho

Salvador Aulet en cuyo testimonio así lo afirmo en la dicha villa de Canet de Mar

Juan Prats Pbro y Párroco en el año mil setecientos sesenta y seis.

ACTE DE RELACIÓ D'EXÀMENS

Sia Notori a tots com en la Vila de Canet de Mar a los setze de janer de mil set cents sexanta quatre en presencia meva y essent presents per testimonis lo Rvd Miquel Medir Mestre de Capella de la iglesia de dita , y lo Rvd Martí Bayart vicari, comparegueren lo Jaume Aran, Mestre de Capella de Mataró y lo Rvd. Francesch Ferrer organista de la Vila de Arenys de Mar, examinadors elegits per lo Rvd Joan Prat rector de la Vila de Canet de Mar y per los honorables regidors de dita Vila qui son: Félix Ferrer regidor Decano, Francesch Xiqués, Juan Burjons, Juan Codina, Francesch Medir y Miquel Murtra en lo corrent any regidors de dita vila. Los que han de examinar a los concurrents y aprovats a la admisió de contralt y tocar lo violí de dita iglesia. Los quals examinadors feren jurament sacerdotal de exercir fielment lo ofici de examinadors sense fer frau ni engany a ningú dels oposats. Y després, avent dits examinadors examinat a los que concorregueren en dites oposicions entregaren en mà y poder del parroco firmant un paper del tenor següent Senyors, sentim en nostra ànima y conciencia los dos baix escrits per haber examinat al Rvd Francesch Llauger y al llicenciat Joseph Cruanyas en quant al cant plà y cant de orga y tocar lo violí consideram suficient y habil en primer lloch al Rvd Francesch Llauger y en segon lloch suficient al llicenciat Rvd Joseph Cruanyas, lo que firman com examinadors elegits, en esta de Canet de Mar als setze de janer de l'any mil set cents sexanta quatre , Jaume Aran, mestre de Capella de Mataró y Francesch Serra, organista de Arenys de Mar. La qual relacio immediatament lo infrascrit parroco llegí en presencia dels sobredits Regidors presents. Per testimonis lo Rvd Carlos Ferrer, resident de

(Aquesta Real C dula fou promulgada essent rei d'Espanya Carles III i rector de la nostra vila de Canet de Mar Mn.Joan Prats Pvre i Rector).

BAPTISME DE JOSEPH ARDIN, DE LIVERPOL

A los nueve de julio del año mil setecientos ochenta y seis el Rvdo Dr Juan Prats Parroco y Rector de la Iglesia de San Pedro y San Pablo de Canet de Mar, obispado de Gerona teniendo licencia del Muy Rdo Vicario General de Gerona Dn Pedro de Tob a, bautise « sub condicione » a Josef, Andreu, Miguel de edad 13 años y dos meses, faltandole 4 dias para otros dos meses, de nacion inglesa y de la secta de Calvino o de otra, hijo legitimo y natural de la ciudad de Liverpool del reyno o provincia de Londres, de Julian Ardin patron de fragata y de Gres Ardin su consorte, difuntos. Aviendo abjurado antes los errores de Calvino y Lutero y de todos los herejes, fue su padrino el sr Miguel Llauger comerciante de esta villa de Canet de Mar y Familiar del Sto Oficio del Tribunal de la Inquisición de Barcelona y asistieron en dicho bautismo el Illre Ayuntamiento de Bayle y Regidores de dicha Villa y todo el clero de dicha Iglesia y fue bautizado según las ceremonias del Ritual Romano y despues se canto el Te Deum Laudamos y un oficio solemne en dicha iglesia con grande concurso de los de esta villa.

Ita est J.Prat Rector

La lectura d'aquest acte baptismal ens fa entendre que fou revestit de gran pompa i concurrència i que deurla ser, quasi, com una manifestació de fe. El padrinatge del sr Miquel Llauger, que a més de ser un important comerciant era al mateix temps Familiar del Sant Ofici, ens ajuda a entendre-ho aix . No deuria ser gens habitual un acte com aquest, tota vegada que és l  nic que podem trobar en l'Arxiu Parroquial de la nostra Vila, El fet que molts navegants de la nostra vila arrodonissin els seus

dita iglesia y Miquel Xiqués escol  de dita iglesia. Joan Prat ,Rector de la Iglesia Parroquial de Sant Pere y Sant Pau de Canet de Mar. Possiblement aquest Acte de Relació d'Exàmens evidencia que l'Arxiu musical de la nostra parròquia era ja prou cultivat en aquest temps i que, fins i tot, venia de temps molt reculats. Segui com sigui, aquest Acte de Relació d'Exàmens es podria incloure dins d'aquesta gran tradició musical canetenca.

PROHIBICIÓ DE FER «ESQUELLOTS»

En data de 27 de setembre de 1765 el rei Carles III va dictar una ordre prohibint, baix greus penes, fer «esquellots» als vidus casats per segona o més vegades. Sembla demostrat que aquesta ordre no es deuria complir massa, tota vegada que encara als nostres dies, a Canet i a molts altres llocs de Catalunya es seguien fent aquests «esquellots». Un dels força sonats fou el que a l'any 1942 es van fer, entre altres, a Joaquim Masvidal Teixidor, casat amb Marta Ramis Gelavert, que va durar dues nits senceres, fins que

el nou casat va treure porrons de vi dolç i pastes, tal com era costum. Crida l'atenció comprovar que aquest costum popular de fer «esquellots» ja es deuria celebrar des de temps prou llunyans, fins que la política modernitzadora del rei Carles III els va prohibir. Com tot costum fortament arrelat al poble no n'hi deuria haver prou amb una prohibició per a abolir-la.

CAPÍTOL ÚLTIM DE LA REAL C DULA DE 1777

No disimulareis trabajar en público en los dias de Fiestas en que no está dispensado poderlo hacer, oido el Sto Sacrificio de la Misa, y en caso de que el tiempo de la Recoleccion de los frutos por el temporal   otro accidente hubiere necesidad de emplearse en ello algún dia festivo de otra clase, pedireis la Correspondiente Licencia al Parroco en nombre del vecindario sin que sea necesario pedirla cada vecino, cuya concepción deberán hacer los Parrocos justa causa graciosamente, sin pensionarla con título de limosna ni otra alguna siendo una declaración de verdadera necesidad, que dispone el Parroco.

viatges a ports americans, principalment a la zona del Carib, amb visites a ports dels actuals estats de Florida i Luisiana (durant anys colònies espanyoles) facilitava el carregament de grans partides de cotó d'excel·lent qualitat que era molt estimat en tots els països europeus, essent un dels ports receptors més freqüentats el de Liverpool, a Anglaterra. Essent el sr Miquel Llauger un important comerciant fóra molt possible el manteniment de relacions professionals i/o personals entre el patró anglès Julià Ardín i ell mateix. La curta edat del fill del patró anglès, tretze anys, pot fer creure en una prematura mort dels pares d'aquest vailet i que el sr Miquel Llauger el prengués sota la seva empara. No podem oblidar, tampoc, que en aquells temps la ciutat de Liverpool era ja una gran potència industrial i que molta maquinària de la que arribava a la nostra incipient indústria procedia d'aquesta ciutat.

MEMORIAL A S. IL·LMA PER TREBALLAR EN DIES DE FESTA

Ilmo y Rmo Señor.

Miquel Llauger, Bonaventura Pujadas y Francisco Roura comerciantes y vecinos de Canet de Mar, obras de las que componen el obispado de Vª Ilma, como actuales y principales directores encargados de la nueva fábrica en la extensión y amplificación de la Parroquial Iglesia de la propia Villa elegidos por el común y vecindario de la misma con la mayor atención y reverencia a Vª Ilma exponen: Que mediante las indulgencias que Vª S tiene concedidas a todos los que trabajaren y contrubuyeren a la dicha nueva fábrica, se han enfervorizado tanto los ánimos de los fieles parroquianos de la dicha Parroquia que la dicha fábrica, en el día de hoy (habida razón del poco tiempo en que se empezó) se halla adelantada mucha más de la tercera parte de la que es regular, de suerte que quedan espendidas actualmente en ella poco más de 2000 libras, pero lo

obrado hasta aquí será de importe poco mas o menos de unas 4000 libras, y esto se debe y nace porque en los días de fiesta se aprovechan dos horas de trabajo en utilidad de la misma fábrica de aquellas que la devoción premueve y en particular de los individuos de la Cofradía de San Marcial que se compone de los trabajadores y otras Cofradías. Así se ha practicado hasta el presente. Los suplicantes se hallan aun con un caudal suficiente recogido de limosmas bastantes, repuesto de materiales con los que se prometen adelantar mucho y mucho mas de lo que se halla al día, obrando en este mismo día el Ayuntamiento ha suscitado la dificultad si el trabajo que se haze a utilidad de la dicha Iglesia en los días de Fiesta venía comprendido en la real Pragmática publicada en esta Villa en 28 del anterior setiembre relativa al cumplimiento de guardar el Precepto Divino de no trabajar en los días de Fiesta, debía tambien cessar el susodicho trabajo en la expresada Iglesia. En esta atención y para que la dicha fábrica no padezca el grande perjuicio, que en este caso se le considera los

Sptes. han acudido al Cura Parroco suplicandole se digne aclarar, siendo de su atención este punto, quien solo les ha respondido que era propio y pryvativo de su Ilma en cuyo concepto y atendido hallarse en el Archivo de la Obra de dicha Iglesia algunos actos de visita de los Ilmos y Rmos Obispos anteriores de Su Ilma son los que concedieron la facultad de trabajar

en los días festivos con tal de que fuese en utilidad de la obra de esta Iglesia.

Por lo que reverentemente, Suplican a V. S. Se digne aprobar y conceder la continuació del trabajo en la dicha fábrica como hasta hoy se ha fecho y practicado en la dicha Iglesia o lo que estime conveniente en razón del adelantamiento de la misma fábrica, que los Suplicantes reciban a singular merced de Vª Sª Ilma y le obedeceran con la

subordinacion que les corresponde Canet de Mar 31 de setiembre de 1785.

La resposta del senyor Bisbe fou del següent tenor:

Gerona, 4 de noviembre de 1785

«Confirmamos nuestro Decreto de poder trabajar en días festivos a Beneficio de la Fabrica de la Iglesia en atención de no poder ampliarse la Iglesia, como se necesita, de otro modo.

Thomas, obispo de Gerona

Ita est Dr. Joan Prats Pbre y Rector.

NOVA GUERRA AMB FRANÇA

Els greus esdeveniments revolucionaris que es produïren a França l'any 1793 abocaren Espanya a entrar en guerra contra aquell país. Com en innombrables ocasions al llarg de la nostra història, França s'alçava, una vegada més, com el país a qui havíem de combatre. Així es tancaria aquest segle XVIII tant pròdig en esdeveniments de tota mena, ben propis d'un període tant llarg i de canvis tan profunds. Els llargs anys del regnat de Carles III foren de grans transformacions, tan en l'àmbit social, comercial, econòmic, marítim i àdhuc amb l'inici d'una notable industrialització, principalment a Catalunya, per on entraven els nous aires de progrés i llibertat que es cultivaven al veí país...

Finalment l'any 1800, ben a les acaballes del segle divuit, van quedar definitivament separades les esglésies de Sant Iscle de Vallalta i Canet de Mar; Sant Iscle amb el títol de Rector i Canet amb el de Vicari Perpetu.

En aquesta data regentava la nostra parròquia Mn Pere Font, prevere i vicari.

ANTONI CRUANYES I BECANA

Fonts consultades:

Martínez Shaw, Roy, Llobet, Pierre Vilar, Oliva, Delgado.

La major part de dades provenen dels Arxius parroquials de Canet de Mar, Arenys de Mar i Arxiu Fidel Fita de Arenys de Mar.